

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. PhDr. Petra Kuchynky Ph.D. a Mgr. Jaroslava Škopka, v právní věci **navrhovatele SAHM Imo s.r.o.** se sídlem v Praze 3, Písecká 1967/5, *zastoupeného JUDr. Danou Kůsovou, advokátkou se sídlem v Plzni, Škroupova 2,* proti **odpůrci obci Heřmanova Huť, se sídlem Revoluční 49, Heřmanova Huť,** v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – změny č.1) územního plánu Heřmanova Hutě, schváleného usnesením č. 4 obecního zastupitelstva v Heřmanově Huti,

takto:

- I. **Návrh se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem podaným u Krajského soudu v Plzni (dále jen krajský soud) se navrhovatel domáhal zrušení části opatření obecné povahy – změny č. 1 územního plánu obce Heřmanova Huť schválené usnesením č. 4 obecního zastupitelstva v Heřmanově Huti. V odůvodnění návrhu navrhovatel uváděl, že svoji aktivní legitimaci k podání tohoto návrhu dovozuje ze skutečnosti, že je výlučným vlastníkem pozemků pp.č. 123/23, 125/4 a 125/6 v k.ú. Vlkyš, které jsou dotčeny napadenou změnou územního plánu, neboť touto změnou došlo k zařazení parcel č. 123/23 a 125/6 do textové části W-D.7 – veřejně prospěšná stavba obslužné komunikace před sklárnou. Důvody pro zrušení uvedené části opatření obecné povahy navrhovatel dovozoval z následující skutečnosti.

V části III. návrhu navrhovatel rekapituloval postup při vydání opatření obecné povahy a v části IV. návrhu uvedl okolnosti vedoucí k pořízení změny č. 1 územního plánu.

V části V. návrhu navrhovatel tvrdil, že opatření obecné povahy nebylo přijato zákonným způsobem. V této souvislosti poukázal na znění ust. § 93 zák. č. 128/2000 Sb., podle kterého obecní úřad informuje o místě, době a navrženém programu připravovaného zasedání zastupitelstva obce vyvěšením na úřední desce obecního úřadu alespoň 7 dní před zasedáním zastupitelstva. V daném případě však zastupitelstvo obce rozhodovalo na řádném zasedání dne 14.9.2011 o pořízení změny č. 1 územního plánu, přičemž tento bod nebyl uveden na programu zastupitelstva a ze zápisu není zřejmé, zda projednání této věci bylo na program zařazeno a změna programu zasedání byla zastupitelstvem odsouhlasena. Dále tvrdil, že na mimořádném zasedání dne 9.11.2011 o zadání změny územního plánu nebylo rozhodováno o námitkách navrhovatele, ale tyto námitky byly pouze zastupitelstvem vzaty na vědomí. Dále navrhovatel tvrdil, že na řádném zasedání dne 12.12.2012 o schválení opatření obecné povahy nebyl tento bod uveden na programu zastupitelstva a ze zápisu je zřejmé, že projednávání této věci bylo na program zařazeno v bodě *Různé*. Z tohoto prezentovaného postupu navrhovatel dovozoval, že odpůrce v konkrétních uvedených případech postupoval účelově a nezákonně.

V části VI. návrhu navrhovatel tvrdil, že vydané opatření obecné povahy je v rozporu s hmotným právem. K odůvodnění tohoto tvrzení poukázal na to, že veřejně prospěšná stavba v bodě A.7.1.1 Doprava vymezená plochou W-D.7 obslužná komunikace před sklárnou je v rozporu s níže uvedenými předpisy a to konkrétně zákonem 12/1997 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, zák. č. 183/2006 zejména s § 18 odst. 2, s vyhláškou č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, s vyhláškou č. 500/2006 Sb., o územních analytických podkladech a s vyhláškou č. 501/2006 na využívání území. Podle názoru navrhovatele vydáním opatření obecné povahy na straně zastupitelstva odpůrce došlo k zneužití pravomoci svěřené mu zákonem.

V části VII. návrhu navrhovatel tvrdil, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Podle navrhovatele se odpůrce v napadeném opatření obecné povahy dostatečně nevypořádal s námitkami navrhovatele vznesenými jak samotnému zadání změny č. 1 územnímu plánu, tak k vlastní změně. Námitky navrhovatele byly zamítnuty s odůvodněním, že se vlastně o žádnou změnu nejedná, jde pouze o upřesnění ploch. Pokud se týká námitky navrhovatele ohledně posunu stavby zamýšlené komunikace východním směrem a námitky ohledně variantního řešení navrhované komunikace, tyto nebyly odůvodněny vůbec. Podle navrhovatele i z judikatury Nejvyššího správního soudu je zřejmé, že i v odůvodnění opatření obecné povahy je nutné uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich vydání a při výkladu právních předpisů. Rovněž podle navrhovatele ohledně připomínek při veřejném projednání bylo v napadeném opatření obecné povahy nepravdivě uvedeno, že nebyly uplatněny žádné připomínky. Navrhovatel tyto uplatnil písemnou formou při veřejném projednání.

V části VIII. návrhu navrhovatel tvrdil, že napadené opatření obecné povahy je v rozporu se zásadou proporcionality. K tomu uváděl, že napadené rozhodnutí se vůbec nezabývá tím, zda vůbec umožňuje dosáhnout sledovaného cíle, tj. vybudování obslužné

komunikace u sklárny jiným, vhodnějším způsobem s minimalizací zásahů do sféry vlastníků dotčených nemovitostí. Podmínkou zákonnosti územního plánu je, že veškerá omezení vlastnických, popř. jiných práv, jsou činěna jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů s vyloučením libovůle.

Na základě uvedených skutečností navrhovatel tvrdil, že odpůrce svým postupem zvolil silové řešení, že změna č. 1 územního plánu byla zadána a schválena účelově, vůči navrhovateli diskriminačním způsobem, zasahuje do jeho hmotných práv nepřiměřenou mírou a nad rámec zákonných požadavků územního plánování. Z těchto důvodů navrhovatel navrhl, aby krajský soud napadené opatření obecné povahy zrušil a odpůrci uložil povinnost nahradit navrhovateli náklady řízení.

Odpůrce k podanému návrhu v písemném vyjádření uváděl, že námitky navrhovatele v průběhu řízení směřovaly jak vůči technickému řešení, tak vůči dopadům budoucí stavby komunikace v blízkosti sklárny. Navrhovatel neučinil předmětem změny územního plánu požadavek na variantní řešení a případnou změnu trasy budoucí komunikace. Z tohoto důvodu byla trasa komunikace v rozsahu původního návrhu řádně projednána a byla schválena vydáním územního plánu obce Heřmanova Huť, který nabyl účinnosti dne 6.1.2010. Námitky navrhovatele v průběhu vedeného řízení o změně územního plánu byly zastupitelstvem obce vzaty na vědomí, byly předány projektantovi k posouzení přípisem ze 6.12.2012. K důvodům projednávaného návrhu uvedených v jeho části V., VI. a VIII. uvádí navrhovatel vlastní právní posouzení věci, se kterým odpůrce nesouhlasí. Podle názoru odpůrce vychází právní kvalifikace navrhovatele z tvrzení, která se nezakládají na pravdě. Pokud se jedná o zasedání zastupitelstva dne 14.9.2011 bylo projednání změny č. 1 územního plánu uvedeno v programu pod bodem Různé, neboť šlo o organizační záležitost. Pokud se jedná o tvrzení, že o námitkách navrhovatele nebylo rozhodnuto, s tím ovšem odpůrce nesouhlasí, neboť vznesené námitky byly projektantovi oznámeny, s projektantem řešeny a bylo vydáno k těmto námitkám závazné stanovisko dotčeného orgánu státní správy, které projektant zapracoval. K námitce uplatněné pod bodem 3. (části V. návrhu) odpůrce konstatoval, že tvrzení navrhovatele bylo v této části nepravdivé, neboť schválení změny územního plánu bylo na programu zastupitelstva pod programem v části Různé. Ke skutečnostem obsaženým v návrhu v části VI. odpůrce konstatoval, že tvrzení navrhovatele je neurčité a nesrozumitelné a právní závěr navrhovatele, že napadené opatření obecné povahy je zneužití pravomoci svěřené zastupitelstvu obce zákonem, je naprosto nepodložené. K části VIII. návrhu odpůrce konstatoval, že změnou územního plánu nedochází k nepřiměřenému zásahu do vlastnických práv navrhovatele a ani nejsou omezovány jeho podnikatelské aktivity. Předpokládané zábory části předmětných pozemků se nacházejí mimo výrobní areál a jsou pouze v ploše veřejného prostranství. Nemůže být tedy omezena jakákoliv podnikatelská činnost navrhovatele. Navrhovaná trasa obslužné komunikace je řešena tak, aby zasahovala do vlastnictví dotčených nemovitostí co nejmenší měrou. Odpůrce uváděl, že navrhovatel nabyl vlastnické právo k pozemkům, které jsou zlomkově dotčeny napadeným opatřením od odpůrce s tím, že nabyl více než 2000 m² za 200 Kč celkem. K části VII. návrhu, ve kterém je navrhovatelem namítána nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spočívající v tom, že odpůrce se nedostatečně vypořádal s námitkami vznesenými navrhovatelem zadáním změny územního plánu č. 1, tak i k vlastní změně, odpůrce konstatoval, že při veřejném projednání změny územního plánu nebyly uplatněny žádné připomínky ve smyslu § 52 odst. 3 stavebního

zákona. Námitky navrhovatele byly posuzovány ve smyslu ust. § 52 odst. 2 stavebního zákona jako námitky vlastníků staveb a pozemků dotčených návrhem veřejně prospěšných staveb. Není pravda, že by námitky navrhovatele nebyly vůbec řešeny. Pokud se jedná o variantní řešení návrhu obslužné komunikace, odpůrce je toho názoru, že návrh vedení trasy obslužné komunikace byl v územním plánu i jeho změně vymezen takovým způsobem, aby nedošlo k nepřiměřenému zásahu do vlastnických práv vlastníků dotčených pozemků a staveb. Samotné posunutí předmětné komunikace podle názoru odpůrce je nemožné, neboť tato varianta by vyvolala nepřiměřený zásah do vlastnických práv vlastníků dotčených nemovitostí, a to konkrétně zásah do železniční trati Nýřany – Heřmanova Huť s nutností demolice již vybudovaných garáží. Vzhledem k uvedeným skutečnostem odpůrce navrhl, aby krajský soud návrh zamítl a odpůrci přiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Krajský soud přezkoumal podaný návrh v souladu se zákonem č. 150/2002 Sb. soudním řádem správním (dále jen s.ř.s.), ve kterém řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je upraveno v části třetí, hlavě II. v oddílu 7., v ustanoveních § 101a až 101d. Při přezkoumání opatření obecné povahy vycházel krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy (§ 101b odst. 3 s.ř.s.). Při rozhodování byl soud vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s.ř.s.).

O věci samé rozhodl krajský soud bez jednání za výslovného souhlasu účastníků řízení.

Krajský soud dospěl k závěru, že návrhem napadená změna č. 1 územního plánu obce Heřmanova Huť je opatřením obecné povahy a je krajským soudem přezkoumatelná ve správním soudnictví podle soudního řádu správního. Ve smyslu § 101a odst. 1 s.ř.s. aktivně legitimovaným k podání návrhu na zrušení části opatření obecné povahy je ten, kdo tvrdí, že byl opatřením obecné povahy zkrácen na svých právech. K tomu krajský soud považuje za nesporné tvrzení navrhovatele, že změna č. 1 územního plánu obce Heřmanova Huť se dotýká jeho vlastnických práv, neboť mimo jiné je prokazatelně vlastníkem pozemků pp.č. 123/23, 125/4, 125/6 v k.ú. Vlkyš, přičemž právě pozemky pp.č. 123/23 a pp. č. 125/6 jsou zařazeny do textové části změny č. 1 opatření obecné povahy a jsou vydanou změnou č. 1 opatření obecné povahy dotčeny.

Posuzování výhrad navrhovatele specifikovaných v části V. projednávaného návrhu vycházel krajský soud z ust. § 101a odst. 1 s.ř.s., podle kterého návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy vydaným správním orgánem zkrácen. Krajský soud vycházel z ustáleného výkladu tohoto zákonného ustanovení, podepřeného dosavadní judikaturou, zejména rozhodovací praxí Nejvyššího správního soudu a konstatuje, že koncepce citovaného ustanovení § 101a s.ř.s. je založena na tvrzení existence zásahu do právní sféry dotčeného subjektu vydaným opatřením obecné povahy. *Zákon tedy vychází z toho, že se jedná o procesní prostředek ochrany proti výslednému opatření obecné povahy a nikoliv proti procesu jeho přijímání. V řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy je tak navrhovatel postižen břemenem tvrzení zasažení do svých práv výsledným správním aktem, přičemž teprve pokud je tato aktivní legitimace a další procesní podmínky dána povinností soudu v rámci toho řízení přezkoumat jeho soulad se zákonem, tzn. zda ten, kdo jej vydal*

postupoval v mezích své působnosti a pravomoci a zda bylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, přičemž není vázán právními důvody návrhu (obdobně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. října 2008 čj. 8Ao 3/2008-59 dostupném na www.nssoud.cz).

V přezkoumávaném případě se navrhovatel v části V. svého návrhu dovolával účelovosti a nezákonnosti postupu zastupitelstva obce, které postupovalo v rozporu s § 93 zák. č. 158/2000 Sb., o obcích. Toto zákonné ustanovení ukládá obecnímu úřadu informovat o místě, době a navrženém programu připravovaného zasedání zastupitelstva obce. Informace je vyvěšena na úřední desce obecního úřadu alespoň 7 dní před zasedáním zastupitelstva obce. Kromě toho, může informaci obecní úřad zveřejnit způsobem v místě obvyklým. Tvzení navrhovatele, že projednání pořízení změny č. 1 územního plánu nebylo uvedeno na programu jednání zastupitelstva obce dne 14.9.2011 a že tato skutečnost není zřejmá ani ze zápisu z jednání zastupitelstva, další tvrzení, že mimořádné zasedání zastupitelstva obce dne 9.11.2011 nerozhodlo o námitkách navrhovatele, které pouze vzalo na vědomí a že 12.12.2012 na řádném zasedání zastupitelstva obce, nebylo schválení změny územního plánu uvedeno na programu jednání zastupitelstva, představuje souhrnně procedurální výtky, které se váží k procesu přijímání změny č. 1 územního plánu obce. V návaznosti na výsledné posouzení dalších výhrad navrhovatele zahrnutých v projednávaném návrhu v části VI., VII. a VIII. nejsou tyto výtky skutečnostmi, které by byly způsobilé dotknout se hmotných práv navrhovatele v důsledku vydání napadeného opatření obecné povahy. Tento okruh výtek prezentovaných v části V. návrhu krajský soud vyhodnotil jako nedůvodný.

Při posuzování výtek navrhovatele obsažených v návrhu v části VI., ve kterých navrhovatel tvrdit, že vydané opatření obecné povahy je v rozporu s hmotným právem, vycházel krajský soud z ust. § 101b odst. 2 s.ř.s. Podle tohoto ustanovení návrh kromě obecných záležitostí podání obsažených v § 37 odst. 2 a 3 s.ř.s. musí obsahovat návrhové body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje navrhovatel opatření obecné povahy nebo jeho část za nezákonné. Obsahuje-li návrh tyto náležitosti, nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body. Navrhovatel může kdykoliv za řízení návrhové body omezit. Tato zvláštní procesní úprava náležitostí návrhu na zrušení opatření obecné povahy má srovnatelný účel jako obecná právní úprava obsažená v § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. I v případě návrhu na zrušení opatření obecné povahy je proto nezbytné ve lhůtě zákonem stanovené jednoznačně vymezit, rámec požadovaného soudního přezkumu. Tento zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným, avšak srozumitelným a jednoznačným vymezením skutkových i právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad tak, aby bylo zřejmé v jaké části a z jakých hledisek se má soud věcí zabývat (obdobně Nejvyšší správní soud v rozsudku z 24.8.2010 čj. 4 As 3/2008-78, dostupném na www.nssoud.cz). Obdobný výklad této procesní otázky zaujímá i Ústavní soud ve své konstantní judikatuře a např. v nálezu z 1.6.2000 sp. zn. III. ÚS 631/99 (dostupný na www.usoud.cz) rovněž dospívá k závěru, že v režimu správního soudnictví je nezbytné ve správním návrhu uvést stížnostní body, jimiž navrhovatel konkretizuje svá tvrzení stran porušení zákona a jimiž ve vztahu k rozhodujícímu soudu vymezuje rozsah přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí správního orgánu, jehož se návrhem dovolává a který může v zahájeném řízení měnit nebo rozšiřovat jen podmíněně.

V posuzované věci k dotčené části návrhu navrhovatel dovozoval rozpor vydaného opatření obecné povahy s hmotným právem pouze na podkladě citace pěti právních předpisů s obecným konstatováním, že jejich porušením došlo ze strany zastupitelstva obce ke zneužití pravomoci svěřené zastupitelstvu zákonem. Nedostatek skutkových a právních důvodů pro tvrzený rozpor opatření obecné povahy s hmotným právem bylo základem pro závěr krajského soudu, že výtky navrhovatele v této části návrhu jsou nedůvodné. Krajskému soudu totiž nepřísluší svým vlastním postupem nahrazovat vůli navrhovatele a definovat konkrétní porušení hmotného práva ve sféře navrhovatele na podkladě citovaných právních předpisů. Navíc zák. č. 12/1997 Sb. správně o bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a nikoliv o provozu na pozemních komunikacích, dále vyhl. č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, vyhl. č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech a vyhl. č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, nejsou komplexně aplikovatelné v procesu pořizování a vydávání územního plánu, neboť obsahují i právní úpravu problematiky dotýkající se fáze vydání územního rozhodnutí o umístění stavby a v následné fázi vydávání stavebního povolení. Z těchto důvodů tato část návrhu neobsahuje skutečnosti, z kterých by bylo možné dospět k závěru, že v důsledku vydání opatření obecné povahy byl navrhovatel dotčen na svých hmotných subjektivních právech a tento návrhový bod je nedůvodný.

Krajský soud se dále zabýval tvrzením navrhovatele obsaženým v části VII. návrhu, který označil vydané opatření obecné povahy za nepřezkoumatelné potud, pokud se odpůrce ve vydaném rozhodnutí dostatečně nevypořádal s námitkami, které navrhovatel vznesl k zadání změny územního plánu č. 1 a s námitkami k vlastní změně č. 1 územního plánu. V této části krajský soud posuzoval důvodnost výtek na podkladě ust. § 52 odst. 2 a 3 stavebního zákona č. 183/2006 Sb. v platném znění, podle kterého námitky proti návrhu územního plánu mohou podat pouze vlastníci pozemků a staveb dotčených návrhem veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření a zastavitelných ploch a zástupce veřejnosti. Nejpozději při veřejném projednání pak může každý uplatnit svoje připomínky a dotčené osoby podle výše citovaného odstavce 2 námitky, ve kterých musí uvést odůvodnění, údaje podle katastru nemovitostí dokladující dotčená práva a vymezit území dotčené námitkou. Dotčené orgány uplatní na závěr veřejného projednání své stanovisko k připomínkám a námitkám, přičemž k později uplatněným stanoviskům, připomínkám a námitkám se nepřihlíží. Dotčené osoby oprávněné k podání námitek musí být na tuto skutečnost upozorněny. Krajský soud dále vycházel z obecné procesní úpravy obsažené ve správním řádu zák. č. 500/2004 Sb., v ust. § 172 odst. 4 a 5. Podle této zákonné úpravy k návrhu opatření obecné povahy může kdokoli, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, uplatnit u správního orgánu písemné připomínky nebo na veřejném projednání ústní připomínky. Správní orgán je povinen se připomínkami zabývat jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění. Dále vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeni, nebo určí-li tak správní orgán i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy dotčeny, mohou podat proti návrhu opatření obecné povahy písemné odůvodněné námitky ke správnímu orgánu ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění. Zmeškání úkonu nelze prominout. O námitkách rozhoduje správní orgán, který opatření

obecné povahy vydává. Rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, se uvede jako součást odůvodnění opatření obecné povahy.

Krajský soud při posuzování výtek v uvedeném rozsahu vycházel z nesporného zjištění, že navrhovatel je výlučným vlastníkem pozemků pp.č. 125/6 a pp.č. 123/3 v k.ú. Vlkyš, které jsou změnou č. 1 územního plánu obce Heřmanova Huť přímo dotčeny. Navrhovateli proto v řízení o návrhu změny územního plánu příslušelo privilegované procesní postavení umožňující podat proti návrhu územního plánu námitky ve smyslu § 52 odst. 2 stavebního zákona č. 183/2006 Sb. Tohoto práva navrhovatel také využil, své námitky Městskému úřadu Nýřany dnem 12.11.2012 také podal. Ze zaznamenaného průběhu veřejného projednání návrhu změny č. 1 územního plánu obce Heřmanova Huť soud zjistil, že při jednání námitky navrhovatele písemně podané dne 12.11.2012 a doručené pořizovateli v den jednání, byly při jednání ústně tlumočeny zástupkyní navrhovatele. Z obsahu záznamu o průběhu veřejného projednání návrhu změny č. 1 územního plánu vyplynulo, že další námitky a připomínky nebyly k návrhu změny územního plánu podány. Tyto doložené skutečnosti vyvracejí důvodnost výtky navrhovatele obsažené v projednávaném návrhu v části VII., ve které navrhovatel konstatoval, že ve vydaném opatření obecné povahy je nepravdivě uvedeno, že připomínky při veřejném projednání změny územního plánu nebyly uplatněny, ač navrhovatel připomínky uplatnil při veřejném projednání písemnou formou. Postup odpůrce krajský soud hodnotí jako postup souladný s ust. § 52 odst. 2 stavebního zákona č. 183/2006 Sb., neboť navrhovateli jako vlastníkově změnou územního plánu dotčených pozemků příslušelo právo podat proti návrhu změny územního plánu námitky a nikoliv připomínky. Právo uplatnit námitky navrhovatel řádně využil a odpůrce o těchto námitkách také rozhodoval.

Při posuzování dalších výtek navrhovatele tvrdících, že jím vznesené námitky byly zamítnuty s odůvodněním, že se nejedná o změnu, ale pouze o upřesnění dotčených ploch a že námitky týkající se posunu stavby zamýšlené komunikace východním směrem a možnosti variantního řešení navrhované komunikace nebyly vypořádány vůbec, vycházel krajský soud rovněž z nesporných zjištění doložených obsahem přiloženého správního spisu dokumentujícího průběh řízení o změně územního plánu. Krajský soud vnímal zásadní skutečnost, že pro obec Heřmanova Huť dnem 6.1.2010 bylo vydáno opatření obecní povahy – územní plán obce Heřmanova Huť. Tímto schváleným a platným územním plánem v jeho části A.7.1. došlo kromě jiného k vymezení ploch veřejně prospěšných staveb, které v části A.7.1.1. pro oblast dopravy vymezuje plochu W-D.7 jako obslužnou komunikaci před sklárnou v sídle Heřmanova Huť včetně souvisejících křižovatek zasahující pozemek p.č. 125/4 v k.ú. Vlkyš. Napadené opatření obecné povahy účinné od 28.12.2012 mění dosavadní územní plán obce Heřmanova Huť kromě jiného tak, že nově vymezuje nebo upravuje funkční plochy, a to plochy dopravní infrastruktury W-D.7.- obslužnou komunikaci před sklárnou, včetně napojení na stávající křižovatky v k.ú. Vlkyš, když tato změna č. 1 má vliv na vymezené veřejně prospěšné stavby. Změnou č. 1 územního plánu dochází k úpravě rozsahu již platně vymezených ploch dopravních veřejně prospěšných staveb v návaznosti na technické řešení dopravní stavby „příjezdová komunikace k areálu sklárny“, a to tak, že plocha pro obslužnou komunikaci před sklárnou, včetně napojení na stávající křižovatky v k.ú. Vlkyš k pozemku 125/4 v k.ú. Vlkyš přiřazuje část parcel, kromě jiného též parcely 125/6 a 123/23 – ostatní plochy v k.ú. Vlkyš.

Krajský soud dále vycházel z nesporného zjištění, že navrhovatel dne 12.11.2012 uplatnil v rámci řízení o změně územního plánu námitky týkající se veřejně prospěšné stavby W-D.7 – obslužné komunikace před sklárnou. V těchto námitkách navrhovatel nesouhlasil s argumentací, že v otázce trasy obslužné komunikace nedochází k žádné změně, že změna se týká pouze textové části této stavby, když toto tvrzení navrhovatel v námitkách označil za účelové zneužití územního plánování. V námitkách dále tvrdil, že návrh obslužné komunikace před sklárnou ve stávající podobě vychází z nereálné situace a komunikaci, tak jak je plánována, nelze realizovat pro rozpor s požadavky zákona o pozemních komunikacích, že není vytyčen koridor veřejně prospěšné stavby a není provedeno vytyčení požárně bezpečnostního pásma vzhledem k okolní zástavbě. Podle navrhovatele z návrhu změny není zřejmé, zda se zamýšlená obslužná komunikace dotkne nebo nedotkne haly navrhovatele na stp. č. 123/26, pokud bude postupováno při realizaci podle projektové dokumentace Ing. Petra Zítka. Realizace tohoto návrhu sebou nese do budoucna problémy provozní, údržby v zimním období, kolize automobilového a pěšího provozu a jiné. V námitkách proto navrhovatel navrhl, aby bylo zpracováno variantní řešení návrhu obslužné komunikace, které by mohlo být technicky i ekonomicky schůdnější. Podle názoru navrhovatele mělo být již v zadání uvedeno, jak zpracování variant pro obslužnou komunikaci před sklárnou, tak variantní zpracování návrhu příjezdové komunikace.

S těmito námitkami se odpůrce vypořádal ve vydaném opatření obecné povahy, které obsahuje rozhodnutí o takto vznesených námitkách navrhovatele. Odpůrce tyto námitky zamítl s odůvodněním, že změna územního plánu se týká především upřesnění funkčních ploch, které byly již vymezeny v projednaném a vydaném územním plánu obce Heřmanova Huť, zejména pro plochu dopravní infrastruktury – DI a plochy veřejně prospěšných staveb, kromě jiného též W-D.7. Dle odpůrce návrh obslužné komunikace před sklárnou byl jako jediná možná varianta projednán se všemi dotčenými orgány, sousedními obcemi a veřejností a jako veřejně prospěšná stavba byl schválen bez připomínek a je součástí platného územního plánu obce. Ve změně územního plánu jsou pouze upřesněny dotčené pozemky. Umístění podle územního plánu bylo následně prověřeno oprávněným projektantem v dokumentaci pro územní řízení. V návrhu změny územního plánu je uveden výčet dotčených pozemků. Konkrétní podmínky pro umístění a realizaci budoucí stavby budou předmětem dokumentace k územnímu řízení či stavebnímu povolení. K požadavku navrhovatele vznesenému k námitkám dovolávající se vypracování variantního řešení odpůrce uvedl, že navrhované variantní řešení není důvodné. Změna územního plánu neřeší nové dopravní napojení, ale pouze zpřesňuje rozsah dotčených pozemků příjezdové obslužné komunikace. Pokud odpůrce v opatření obecné povahy současně vyhodnotil připomínky v průběhu řízení vznesené a konstatoval, že při projednání nebyly uplatněny žádné připomínky, není tato část odůvodnění v rozporu s obsahem správního spisu, neboť kromě navrhovatele uplatňujícího námitky jiné osoby připomínky ve smyslu § 52 odst. 3 stavebního zákona č. 183/2006 Sb., neuplatnily.

Ze samotného opatření obecné povahy, jeho schválené změny č. 1 a z obsahu odůvodnění rozhodnutí o námitkách krajský soud dovozuje, že odpůrce srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil závěr, že změnou č. 1 územního plánu obce Heřmanova Huť nedochází k novému vymezení funkčních ploch v oblasti dopravy, ale že zůstává závazná dosavadní část územního plánu obce Heřmanova Huť, účinného od 6. ledna

2010, vymezující konkrétní plochu W-D.7 pro obslužnou komunikaci před sklárnou, včetně napojení na stávající křižovatky v k.ú. Vlkyš. Změnou č. 1 územního plánu se proto nemění a nově neupravuje vymezení funkční plochy pro předmětnou obslužnou komunikaci, ale pouze dochází k rozšíření původní a závazným způsobem upravené plochy o části pozemků p.č. 125/6 a 123/23 v k.ú. Vlkyš náležící do vlastnictví navrhovatele. Rozhodnutí o námitkách navrhovatele vznesených dne 12.11.2012 oproti tvrzení navrhovatele obsahuje závěr odpůrce o tom, že požadavek navrhovatele na zpracování variantního řešení návrhu obslužné komunikace odpůrce označuje za nedůvodné z toho důvodu, že změna územního plánu neřeší nové dopravní napojení, ale pouze zpřesňuje rozsah dotčených pozemků příjezdové obslužné komunikace. Toto odůvodnění změny č. 1 územního plánu je přitom v souladu s obsahem správního spisu i s jednotlivými dílčími procesními kroky realizovanými v průběhu řízení o změně č. 1 územního plánu. Zastupitelství obce Heřmanova Huť schválilo zadání změny územního plánu a neshledalo v souladu s ust. § 47 odst. 5 stavebního zákona č. 183/2006 Sb., že by za stávající situace bylo nezbytné uložit v zadání zpracování v konceptu územního plánu a variantnost řešení územního plánu v dotčené části. Z těchto důvodů krajský soud vyhodnotil výhrady navrhovatele vznesené v části návrhu VII. jako nedůvodné, neboť ve vztahu k postupu projednání námitek a k rozhodnutí o těchto námitkách, včetně jejich odůvodnění neshledal, že by vydané opatření obecné povahy bylo nepřezkoumatelným.

V části VIII. návrhu navrhovatel vytýkal napadenému opatření obecné povahy rozpor se zásadou proporcionality, která tkví v tom, že opatření obecné povahy se nezabývá tím, zda umožňuje dosáhnout sledovaného cíle, tj. vybudování obslužné komunikace u sklárny jiným, vhodnějším způsobem s minimalizací zásahů do sféry vlastníků dotčených nemovitostí. Při posuzování této části návrhu krajský soud vycházel z ust. § 18, zejména jeho odst. 2 stavebního zákona č. 183/2006 Sb., podle kterého cílem územního plánování je vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území a který uspokojuje potřeby současné generace, aniž by ohrožoval podmínky života generaci budoucích. Územní plánování zajišťuje předpoklady pro udržitelný rozvoj území soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území. Za tím účelem sleduje společenský a hospodářský potenciál rozvoje.

Při posuzování důvodnosti výtky navrhovatele vznesené v této oblasti krajský soud opět vycházel ze skutečnosti, že napadené opatření obecné povahy je změnou č. 1 územního plánu obce Heřmanova Huť, který byl s účinností od 6. ledna 2010 pro tuto obec schválen. Dotčenou veřejně prospěšnou stavbu obslužné komunikace vymezenou plochou W-D.7 závazným způsobem již upravuje platný územní plán obce Heřmanova Huť a kromě jiného tuto stavbu umísťuje na ploše vymezené též pozemkem pp. č. 125/4 ve výlučném vlastnictví navrhovatele. Změna č. 1 územního plánu pouze přiřazuje k původní vymezené ploše představované též pozemkem 125/4 dílčí části pozemku 125/6 a 123/23 v k.ú. Vlkyš. Zásada proporcionality vhodnosti a potřeby byla proto dominantním způsobem aplikována v řízení o schválení územního plánu obce Heřmanova Huť účinného od 6. ledna 2010, když v procesu schvalování tohoto územního plánu byl prostor pro vymezení plochy obslužné komunikace jiným, než stávajícím způsobem, který by jiným způsobem zohledňoval sféru vlastnických práv navrhovatele. Krajský soud při posuzování výtek v této části vznesených

vycházel ze samotné výrokové části změny č. 1 územního plánu obce Heřmanova Huť, včetně odůvodnění, dále vycházel z výkresů k výrokové části vydávaného opatření obecné povahy, zejména z hlavního výkresu A.2., dále z výkresu koncepce dopravy A.3. a z vymezení veřejně prospěšných staveb v rozsahu výkresu A.5. Z těchto podkladů krajský soud dospěl k závěru, že přijatá změna č. 1 územního plánu obce Heřmanova Huť respektuje zásadu proporcionality i zásadu přiměřenosti zásahu, neboť, byť na úkor navrhovatele jako výlučného vlastníka pozemku 125/6 a 123/23, jejichž zlomkové části jsou změnou územního plánu dotčeny, se vyvarovalo dalšího rozsáhlého zásahu do vlastnických práv vlastníků ve vymezené ploše již vystavěných garáží, či zásahu do současné úpravy vlastnických práv v oblasti železniční trati Nýřany – Heřmanova Huť ve vymezovaném území. Respektováním zásady minimalizace zásahu došlo sice k dílčímu omezení vlastnických práv navrhovatele k částem dotčených pozemků v území, které je v dané oblasti územním plánem regulováno, nicméně tento zásah do vlastnických práv navrhovatele nepřesahuje spravedlivou míru. Konkrétní zájmy navrhovatele jako vlastníka dotčených nemovitostí i jako vlastníka nemovitostí ostatních, které mohou být v budoucnu realizovanou veřejně prospěšnou stavbou dotčeny, budou podléhat ochraně i v rozsahu, kterého se dovolával navrhovatel již při podání návrhu na přezkum opatření obecné povahy, buď z iniciativy samotného navrhovatele jako účastníka územního řízení či účastníka řízení o stavebním povolení a budou hájeny i z hlediska veřejného zájmu dotčenými orgány státní správy na dotčených úsecích státní správy. Z těchto důvodů krajský soud neshledal, že by vydané opatření obecné povahy bylo v rozporu se zásadou proporcionality a i tuto poslední výtku navrhovatele shledal nedůvodnou.

Návrh navrhovatele krajský soud neshledal v celém rozsahu důvodným a proto na podkladě § 101d odst. 2 s.ř.s. návrh zamítl.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 a vychází ze skutečnosti, že odpůrce, který v řízení dosáhl procesního úspěchu, náhradu nákladů řízení neuplatnil.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž

směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 21. června 2013

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková